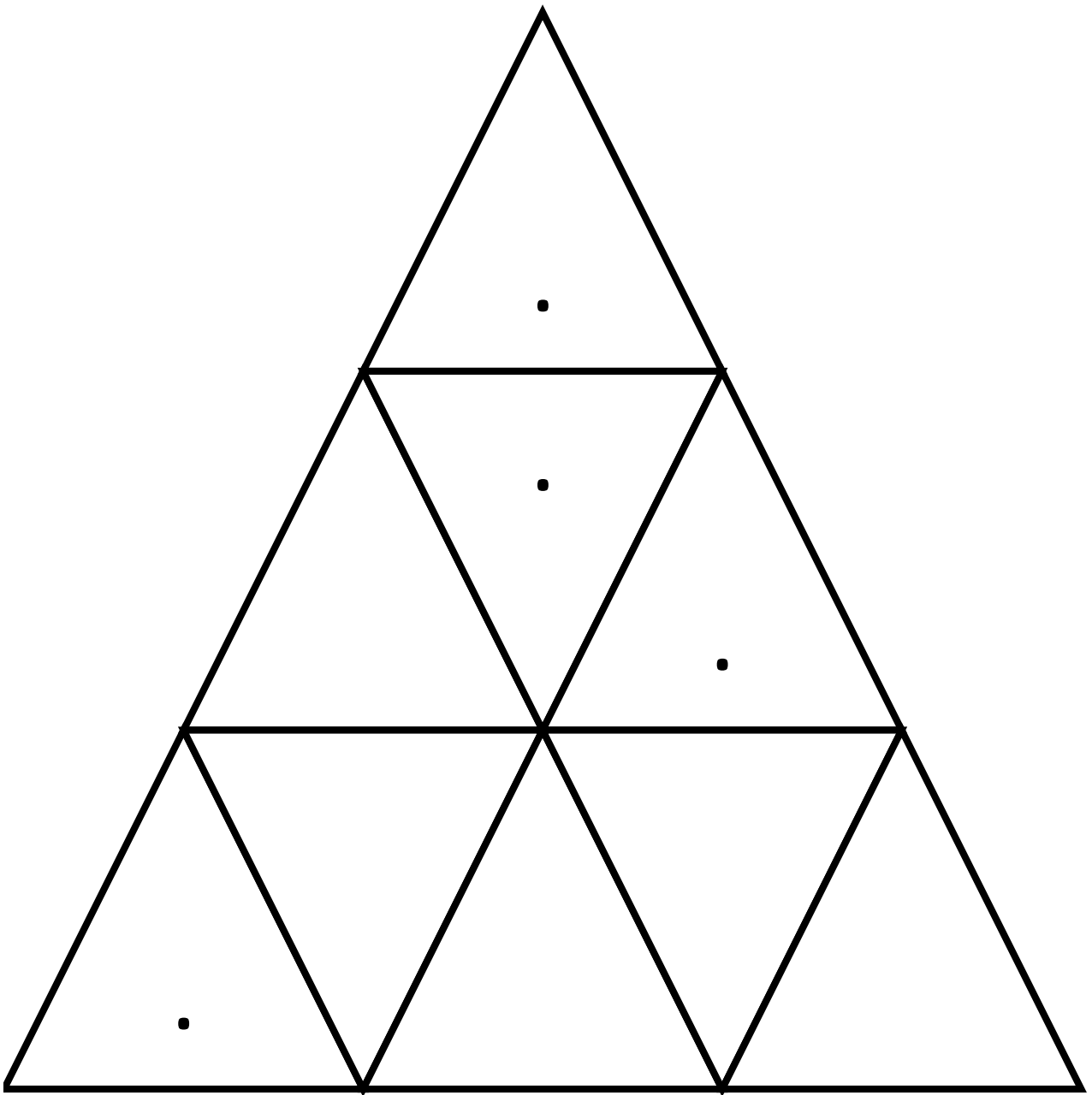

Ułóż piramidę z otrzymanych i wypełnionych przez siebie kartek

Osoba ludzka

W centrum uwagi każdego chrześcijanina i całego Kościoła jest osoba ludzka. To jej godność, prawa i potrzeby mają pierwszeństwo wobec wszystkich społeczności. Nie można dbać o większe społeczności kosztem poszczególnych ludzi.

Dobro wspólne

W chrześcijaństwie bardzo ważne jest dobro wspólne, takie jak np. ojczyzna czy szkoła. Chrześcijanie są wezwani do troski o dobro wspólne, do rozwijania swoich zdolności i predyspozycji dla dobra wspólnego. Jeśli zachodzi taka potrzeba, powinni być gotowi do poświęceń w imię wspólnego dobra.

Solidarność społeczna

Zasada solidarności społecznej polega przede wszystkim na obowiązku pomocy ludziom znajdującym się w potrzebie, zarówno duchowej, jak i materialnej. Katechizm młodych ujmuje tę kwestię w następujący sposób:

Postawa solidarności to znak rozpoznawczy chrześcijan. Nie wynika ona jedynie z nakazu rozumu. Jezus Chrystus, nasz Pan, w pełni utożsamiał się z ubogimi i najmniejszymi (Mt 25,40). Brak solidarności z nimi jest więc tożsamy z odrzuceniem Chrystusa. (YOUCAT 332)

Zasada pomocniczości

Nauczanie Kościoła wypracowało zasadę nazywaną zasadą pomocniczości. Według niej „społeczność wyższego rzędu nie powinna ingerować w wewnętrzne sprawy społeczności niższego rzędu, pozbawiając ją kompetencji, lecz raczej powinna wspierać ją w razie konieczności i pomóc w koordynacji jej działań z działaniami innych grup społecznych, dla dobra wspólnego”. (KKK 1883; *Centesimus annus* 48)

W zasadzie pomocniczości chodzi zatem o optymalne relacje między poszczególnymi ludźmi a społecznościami takimi jak państwo. Zasada ta domaga się pomocy państwa w rozwoju poszczególnych ludzi, ale sprzeciwia się zbyt dużej jego ingerencji i odbieraniu im podmiotowości.